

Salut crítica

El Departament de Salut vol reduir les llistes d'espera (un 50 per cent de les visites a especialistes i un 10% de les quirúrgiques) amb 75 milions del pla de xoc, una xifra que al PSC li sembla insuficient. El conseller Comín i la diputada Escarp discuteixen sobre la salut de la salut en una interpel·lació parlamentària que revela les estretores del “pressupost” de salut.

Crònica d'Àlex Milian

“**L**a convido a una aventura, senyora diputada”. La frase, del conseller de Salut, Antoni Comín, no era un inici de festeig a la representant del PSC, Assumpta Escarp, sinó una rèplica a una interpel·lació de la diputada en la sessió del 3 de febrer. La sortida, que avui sona original, podria convertir-se en la tornada de la partitura d'aquesta legislatura “postautonòmica i preconstituent”: “Vostè sap quina és aquesta aventura. I també els convido, com a partit que es compromet amb el dret a la salut de les persones, que valorin la possibilitat de participar en aquesta aventura que –insisteixo– ens permetria reduir les llistes d'espera. L'aventura es diu ‘construcció d'un Estat independent’”.

Antoni Comín, ex-militant destacat del PSC, tertulià incansable, fill de l'històric Carles Alfons Comín (militant del PSUC i fundador de Cristians pel Socialisme), provava el poder de seducció de l'independentisme amb la seva ex-companya de partit: “Jo crec que qualsevol persona compromesa amb el dret a la salut avui, qualsevol persona compromesa amb l'estat del benestar avui a

Catalunya hauria de mirar-se amb molt d'interès la probabilitat que la independència sigui un escenari real”.

Contrariant els presagis de tots els taumaturgs mediàtics, l'onzena legislatura ha començat amb molt *fair play* per part de tots els grups, amb esquitxos de provocació teatral del PP i Ciutadans que Puigdemont ha sabut esbandir cada vegada amb humor. La salut de la salut, però, no deixa marge a moltes bromes. Escarp s'agafa a les paraules de Comín, que, en rebre la cartera de Salut de Boi Ruiz, va qualificar la seva gestió de “bona herència” per fer-ne un retrat depriment: “Han estat cinc anys amb un conseller amb prioritats equivocades, amb una retallada de 1.408 milions d'euros, que ha patit el pressupost anual, i que, tot i així, han deixat un dèficit de 900 milions al 2015. Tampoc és una bona herència la pèrdua de 5.810 professionals adscrits a l'ICS i, si parlem també de les concertades, de 14.000 professionals, amb una pèrdua de sou entre aquests treballadors d'un 22 o un 25 per cent”.

I continuava Escarp: “S'han tancat 1.150 llits estructurals, plantes senceres i quiròfans. No és una bona herència –possiblement és el que en aquest moment genera més inquietud– les llistes

d'espera. Segons les dades del CatSalut, de juny del 2015, hi ha 154.419 persones pendents d'una intervenció quirúrgica, 112.673 pendents de les proves diagnòstiques, i no sabem els que esperen l'especialista”.

El Govern de Junts pel Sí, en virtut dels acords amb la CUP, preveu un pla de xoc que ha d'afectar també la sanitat, però la diputada socialista el considera molt minso per les dimensions de la tragèdia: “En les mesures específiques de salut, entre altres –va retreure Escarp–, contempla una aportació de 96 milions d'euros per reduir un 10 per cent les llistes d'espera quirúrgiques i un 50 per cent de les visites especialistes i de les diagnòstiques. Noranta-sis milions sobre 1.408 milions de retallades. En realitat estem parlant que reduïrem un 6 per cent les retallades”.

La resposta de Comín és que Sanitat és la peça més beneficiada per l'esmentat pla pactat amb la CUP: “El pla de xoc té un pressupost total de 270 milions. D'aquests 270, 100 van a salut. Posar-ne més a salut ens hauria semblat ja... un abús”. Aquesta partida, segons Comín, també és la més realista amb els comptes de la Generalitat: “Amb l'actual marc de finançament ens és impossible anar més enllà de 270 milions. Haver fet un pla de xoc en l'actual marc financer de la Generalitat, de més de 270 milions, hauria estat una irresponsabilitat, hauria estat una frivolitat per part nostra, hauria estat un compromís que no hauríem pogut complir”.

Pel que fa a la reducció de les llistes d'espera, Comín va aprofundir més la segona resposta a Escarp: “Com ho farem, doncs, la reducció de les llistes d'espera? De l'única manera que es pot fer, augmentant la capacitat. Per tant, posant més professionals, posant més quiròfans, posant més proves diagnòstiques, i per això parlem –en el cas de les llistes d'espera per a la intervenció quirúrgica– de 75 milions, només per intervenció quirúrgica”.

El conseller Comín, de tota manera, no feia triomfalisme del que permetrien →

L'HERÈNCIA. Boi Ruíz (esquerra) va deixar la cartera de Salut a Antoni Comín, que va lloar la "bona herència" que li deixava. En una interpel·lació parlamentària, Assumpta Escarp (PSC) li recordava que el llegat és una retallada del pressupost de 1.408 milions d'euros i un dèficit de 900 milions, el 2015.

→ fer aquests 75 milions: "Amb això l'únic que farem serà absorbir l'increment derivat de la reducció de la llista d'espera a la fase diagnòstica, perquè efectivament, la reducció de la llista d'espera a la fase diagnòstica provoca un increment, que hem calculat prop del 10 per cent, entre el 8 i el 10 per cent, a la llista d'espera de la intervenció quirúrgica. I, per tant, el que farem nosaltres és absorbir aquest increment, amb aquests 75 milions".

Sí que va insistir el conseller en l'aplicació de la transparència –ara que té un Departament propi, tots els departaments transparenten– sobre les llistes d'espera. El conseller va anunciar que, cada sis mesos, es publicaran a la web del Servei Català de la Salut les llistes desglossades per centre i tipus d'intervenció. D'aquesta manera el departament vol demostrar que les seves informacions sobre aquestes esperes són fiables. A més, com a servei al pacient, els usuaris podran conèixer la seva situació amb relació a les llistes d'espera a través de la web La Meva Salut.

Aquesta setmana el conseller compareixerà per primera vegada davant de la Comissió de Salut del Parlament. Ell mateix ho ha demanat per tal d'asse-

nyalar les prioritats del seu Departament.

Una altra incògnita que haurà de descobrir serà les coses que s'aturen o s'alenteixen. El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, ja va avisar que, probablement, el consorci sanitari de Lleida –per a alguns grups, el papus de les privatitzacions– s'hauria de replantejar.

Un altre dels programes que més crítiques havia rebut és l'anomenat VISC+ (+Valor a la Informació de Salut de Catalunya). El portaveu de Catalunya sí que es pot, Albano-Dante Fachín va plantejar al Parlament si s'aplicaria la segona fase d'aquest programa, ja que l'anterior conseller "va dir que la primera fase era cedir les dades hospitals públics, i la segona vendre aquestes dades a empreses privades".

Comín va replicar a Fachín que l'AQuAS (Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya) va reorientar aquest projecte el gener del 2015 per tal de garantir que fos gestionat únicament i exclusiva per aquest organisme i ha afegit que "s'ha reorientat" el VISC+ per garantir que els destinataris de les dades anonimitzades fossin exclusivament centres de recerca públics i centres del SISCAT públics. ●

A l'última entrada del seu bloc deia: "No deixaré d'insistir en els problemes que té el nostre sistema sanitari públic, especialment de finançament i de la tresoreria tan maltractada en l'actualitat". Quins són aquests problemes i quines les solucions?

—La principal, que ja he expressat al conseller en converses no oficials però sí formals, és intentar recuperar el pressupost que, arran de la crisi econòmica i la insuficiència financera que té la Generalitat, ha repercutit directament sobre els serveis públics i, concretament, sobre la sanitat. L'objectiu principal és fer sostenible el sistema sanitari i això és el que necessitem prioritzar del tot. Per tant, moltes de les discussions que hi ha, si no se centren a donar sortida a aquesta demanda, ens posaran en un carreró sense sortida. El sistema sanitari nostre ja estava infrafinançat abans de la crisi, ja patia greus desequilibris.

—I ara, doncs?

—La crisi l'ha deixat en una situació molt límit i no es pot posar sota més pressió, per molts pactes polítics que es facin. La seu de la sobirania del poble és el Parlament de Catalunya, però he d'advertir que algunes de les prioritats que es volen fixar –i que són molt encomiables–, si no s'hi posen més diners, poden aconseguir l'efecte contrari al desitjat. Els professionals han perdut el 25 per cent del poder adquisitiu en aquests últims anys. Els professionals estarien disposats, fins i tot, a aguantar una mica més sempre que la prioritat dels diners fos per a les inversions del sistema. Nosaltres tenim un sistema que la gent s'estima molt i els professionals, moltíssim. Només d'aquesta manera es pot explicar que s'hagi mantingut l'element nuclear de la qualitat del sistema pel compromís dels professionals. Però